

امتداد

این هفته، تولد دو چهره را در پیش داریم
برای مخاطبان تلویزیون

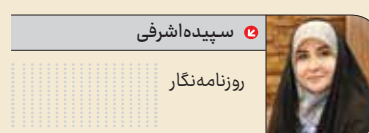
زنانگی به شیوه صدر اسلامی

عشق کوفی که یک سریال تاریخی بود، روایتی خاص و درامی عاشقانه در دل تاریخ داشت. ثریا قاسمی در این مجموعه، نقش ام سلمه، همسر پیامبر را داشت و توانست در حوزه سریال تاریخی هم خوش بدرخشد. وقایع این سریال در سال ۶۱ هجری قمری اتفاق می افتاد که در آن شاهد روایتی از عشق پسری کماندار به نام هلال از خاندان علوی و دختری نازپرورده به نام نائله از خاندان عثمانی بودیم که درگیر مسائل سیاسی و مذهبی دوران خود می شدند. داستان در زمان ورود مسلم

بن عقبیل به کوفه و حوادث کربلا رخ می داد و پایان بندی آن هم مرتبط با همان حوادث بود. در برخی روایت های تاریخی درباره ام سلمه این طور بیان شده که پیامبر در زمان خردسالی امام حسین، مقداری از خاک کربلا را که جبرئیل به آن حضرت داده بود، به ام سلمه سپرد و فرمود: «هرگاه این خاک آغشته به خون شد، بدان که حسین شهید شده است». ام سلمه بعد از خروج امام از مدینه، هر روز به آن خاک می نگریست، تا این که در روز عاشورا آن را آغشته به خون یافت.

از زمانی که کلمه «محمد» را با عشق بر زبان می آورد تا همین روزها که سوجان را بازی می کند، هنوز هم هیچ رد و نشانی از بازیگری یا خستگی در خود ندارد. ثریا قاسمی را باید از جمله بازیگرانی دانست

سپیده اشرفی

روزنامه نگار

که خاطره سازی یک نسل را در دست داشت و با بازی در سریال های تلویزیونی، در ذهن مخاطب ماندگار شد. او فرزند حمیده خیرآبادی دیگر بازیگر توانمندی است که مادرانگی های جادوانه ای را برای همه ما رقم زد. ۲۵ آذر تولد ثریا قاسمی و ۳۰ آذر هم زادروز زنده یاد حمیده خیرآبادی است. مادر و دختری که بسیاری از نقش های مادرانه تلویزیون را بر ایمان رقم زدند و حالا نام شان بر ایمان یادآور بسیاری از این نقش هاست. در نوشته پیش رو، به نقش های ماندگار این مادر و دختر اشاره کردیم که حالا دست یکی شان از عالم هنر کوتاه شده و دیگری، امتداد مادرانگی های مادرش را بر ایمان جاودان می کند؛ درست مثل مجموعه سوجان که این شب ها روی آنتن است، قاسمی در قامت یکی از زنان سه نسل در این قصه به زیبایی نقش مادر جان را ایفا کرده است.

مادر جانی برای سوجان

اصل سریال سوجان با روایت مادر جان است که به گذشته می رود و حال و هوای روزهای عاشقی را برای دخترش سوجان تعریف می کند. این روایت که به شیوه یکی بود یکی نبود بیان می شود، نشان

خود را دارند. روایت سریال از آنجایی شروع می شد که یک سرهنگ نیروی انتظامی تصمیم می گرفت ریاست کلانتری محل زندگی پسرخاله اش را - که برادر شیریش هم هست - بپذیرد اما تقریباً تمام اعضای خانواده با این امر مخالفند چرا که فکر می کنند برادرش که آدم شروری است، ممکن است باعث دردسر او شود. از همین جاست که ذبیح و غلام باهم درگیر می شوند و مادرانگی های توران به میان می آید. توران مقتدر است و تلاش می کند بین دو پسرش صلح برقرار کند. محکم جلوی برخی اتفاق ها می ایستد و درکنار نمایش این اقتدار، مادری دلسوز است که غصه هر دو پسرش را می خورد. حکم رشد به کارگردانی حسن لفافیان، توانست روی دیگری از بازیگری قاسمی را به مخاطب نشان دهد.

حکم رشد دو فرزند

حکم رشد را باید یکی از متفاوت ترین آثار ثریا قاسمی دانست، چرا که روایت و بازیگری در این سریال حال و هوای دیگری داشت. توران با بازی قاسمی، مادر ذبیح و غلام است که هر کدام خط فکری خاص

دایه گیل دخت در یک درام تاریخی

مجموعه گیل دخت با حال و هوای متفاوت و سرسبزی که در منطقه گیلان داشت، روایتی از دل قاجار بود که خرده روایت هایی کنار آن شکل گرفته بود. ثریا قاسمی در این سریال نقش خانم گل را داشت که دایه تقی خان و گلنار بود. شاید اقتداری که در توران حکم رشد از قاسمی دیدیم، در گیل دخت نبود اما مادرانگی او در این مجموعه هم خود را نشان داد. گیل دخت را باید درامی تاریخی دانست که نشان می داد عشق گلی و

اسماعیل میرشکار، چطور در دل تاریخ شکل گرفت و ماندگار شد تا از پس حوادث، جان سالم به در ببرد و دوباره این دورا به هم برساند.